

МОЛИТВА, КОЯТО УДОВЛЕТВОРЯВА ГОСПОД

Дейвид Уилкерсън
12 Февруари 1996

Днес искам да ви говоря за вида молитва, който е най-угоден на Господ. Разбирате ли, не всичките ни молитви благославят Божието сърце. С помощта на Святия Дух вярвам, че онова, което ще споделя тук с вас ще промени начина, по който се молите от сега нататък до завръщането на Исус.

Нямам намерение да усложнявам молитвата. Това вече е било направено от учители с добри намерения, които са я превърнали във формули, стратегии и театър. Някои християни буквално обуват кубинките и обличат униформите си, за да изглеждат като „молитвени воители“. Други посещават молитвени събрания, на които получават „ръководства за молитвата“ - брошури, които им казват как да запълнят часовете, които ще прекарат там.

Не осъждам нищо от това. Но искам да ви покажа вида молитва, който аз вярвам, че най-вече удовлетворява Господ. Всъщност, той е много прост и лесен за разбиране. Толкова, че и малко дете може да се моли така, че да Му угоди.

Нека започна с това – аз вярвам, че повечето християни искат да се молят. В един момент от ходенето ни с Господ всички ние сме се молили с постоянство, но не след дълго, много вярващи спират да го правят и сега изпитват осъждение заради това.

Учениците казаха на Исус: „...Господи, научи ни да се молим...“ (Лука 11:1). Не биха попитали, освен ако наистина не искаха да знаят. А аз вярвам, че повечето от хората, които четат това послание биха се радвали да са верни в молитвата, но не знаят как. И докато не схванат този жизненоважен въпрос, никога няма успеят да подържат пълноценен и смислен молитвен живот.

Много християни се молят само по задължение. Те считат молитвата за нещо, което „трябва“ да направят. Те си казват: „Хората около мен винаги се молят. И пастора ни кара да го правим. Освен това и Библията ни призовава да се молим. Така че, трябва да се моля. Християнско е.“

Други се молят само, когато ги застигне трагедия или криза и спират до следващия тежък период.

Възлюбени, църквата никога няма да разбере важността на молитвата, докато не осъзнае тази фундаментална истина:

Молитвата не е само за наше добро или успокоение, но е и за наслада на Господа!

Докато тези две неща не се хванат ръка за ръка, няма да имаме основа, върху която да изградим молитвения си живот. Молитвата не е само за наша полза, но и за наслада на нашия Бог! Ние не трябва да ходатайстваме само за нещата, от които се нуждаем, но и да искаме нещата, които Той желае.

Християните могат да бъдат много егоцентрични и себични, стане ли въпрос за молитва. Ние често ходим при Господ само, за да премахнем проблемите и скърбите си чрез Него, да потърсим сила за следващата битка. Разбира се, това е библейско – ние имаме покана да се приближим смело към Божия трон на благодатта, да намерим милост и помощ във време на нужда. Той ни е казал да оставим всичките си грижи на Него.

Но молитвата ни не е завършена, не е такава, която е най-угодна на Господ, ако не разбираме Божията нужда! Докато търсим облекчение и помощ от Господ, Той желае общение и близост с нас.

Най-важната ни цел в молитвата винаги трябва да е общение с Господ. Той така или иначе вече е снабдил всичко за ежедневните ни нужди:

„...Не се безпокойте за живота си – какво ще ядете или какво ще пиете; нито за тялото си – какво ще облечете... Погледнете небесните птици, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; и пак небесният ви Отец ги храни. Вие не сте ли много по-ценни от тях?

Небесният ви Отец знае, че се нуждаете от всичко това. Но първо търсете Божието царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави. Затова, не се безпокойте за утре...” (Матей 6:25-26, 32-34). „...защото вашият Отец знае от какво се нуждаете, преди вие да Му искате” (стих 8).

Бог ни казва: „когато дойдеш в присъствието Ми, съсредоточи вниманието си върху общението с Мен, върху това да Ме познаваш. Нека фокусът ти не е върху материални неща. Знаем какви са нуждите ти. Дори не трябва да искаш – аз ще се погрижа за всички тях! Просто Ме търси. Нека се радваме на сладко общение!”

Въпреки това, колко голяма част от молитвеното си време прекарваме в това да молим Бог за по-добра работа, по-добър дом, храна, дрехи и други нужди. Ако повечето християни извадят този вид молби от молитвеното си време, няма да остане почти нищо, за което да се молят!

Вероятно молитвата е бремена за теб. Молиш ли се най-вече, защото трябва? Скучна ли е молитвата за теб? По-скоро задължение ли е, отколкото удоволствие?

Толкова малко християни влизат в Божието присъствие с радост, просто заради удоволствието от компанията Му. Някои считат молитвата само за „работа“ – напрежение, усилие. Но когато общуваме със скъп човек тук на земята, считаме ли това за работа? Не, то е удоволствие за нас! Ако си щастливо женен, ти не мислиш за интимните моменти с жена си като за „работа“.

Колко много бракове са били унищожени от партньор, който счита интимността за задължение? Има цяло поколение от по-възрастни християнки, които учеха дъщерите си, че интимността със съпруга им е само трудно, отегчително задължение. Те го считат за работа, задължение, без наслада от това.

Но Христос оприличава взаимоотношението си с Неговия народ като това на съпруг и съпруга, а Библията казва, че Исус се наслаждава в нас! Истината е, че удоволствието на съпруга от интимността не е само в това да задоволи собствените си нужди. Не, истинското му удоволствие е в това да знае, че съпругата му споделя неговата радост. Той казва в сърцето си: „Тя наистина иска да бъде с мен. Аз съм на първо място в сърцето ѝ, аз съм всичко за нея.“

Тя не отказва интимност. Не разглежда това като задължение. По-скоро се наслаждава в него. И когато той се обърне към нея, и тя се обръща към него. Те се радват един на друг по еднакъв начин.

Ние знаем, че Господ се наслаждава в хората Си. Библията ни казва: „Колко си красива и колко си приятна, о, любима, в удоволствията!“ (Песен на песните 7:6). А Давид казва: „...Той ме изведе на широко, освободи ме, защото благоволи в мен.“ (Псалм 18:19). Можете ли да си представите как Господ блика от удоволствие заради децата Си? Това е картината, която ни рисува Библията. Нашият Бог се наслаждава в нас!

Но наслаждаваме ли се ние в Него? Библията ни казва, че Господ трябва да е нашата наслада: „Наслаждавай се в ГОСПОДА и Той ще ти даде желанията на сърцето ти“ (Псалм 37:4). „...Насладих се на сянката му и седнах, и плодът му бе сладък в устата ми“ (Песен на песните 2:3).

Да се наслаждаваш в Господ не означава да си просто весел или щастлив в присъствието Му. Питам Господ какво означава израза „наслада“. Той каза: „Дейвид, да се наслаждаваш в Мен означава просто да си в състояние да кажеш: „По-скоро ще бъда с Исус, отколкото с някой друг на земята! Предпочитам компанията Му пред тази на съпругата си, на семейството и приятелите си. Предпочитам Го пред всички знаменитости, световни лидери, известни хора, дори и пред великите мъже и жени на Бог. По-скоро бих прекарал време с Него, отколкото с някой друг. Той е моята наслада!“

Това означава да си в състояние да кажеш също и: „Копнея да остана насаме с Него, защото само Той може да ме задоволи. Всички други ме оставят празен. Никой друг, освен Исус не може да докосне най-дълбоките ми нужди. Бягам при Него всеки път, когато мога!“

Всъщност, Исус ни очаква с всички ресурси - с цялата утеха, сила и власт, от които се нуждаем. Но ние често или седим унили в присъствието Му, или се втурваме да се обадим на приятел, опитвайки се да получим помощ. Можете ли да си представите какво причинява това на сърцето Му?

Нашата „радост“ е нещо, което Господ разпознава в нас. Той знае кога сме привлечени от присъствието Му. Ако наистина се наслаждаваме в Него, ще ни притеснява всичко, което ни пречи да отидем при Него. Ще бъдем самотни, душата ни ще страда, знаейки че нищо друго не е в състояние да докосне или запълни това дълбоко място в сърцата ни. Никоя молитва не може да Му угоди напълно, докато не се увери, че отиваме при Него, защото Го предпочитаме. Той иска да знае най-вече това!

Да дойдем при Господ с радост не означава, че не можем да дойдем със скръб и тъга.

Помнете определението ми за това какво означава да се „наслаждаваме в Господ“ – да Го предпочитаме пред всички останали. Това придава ново значение на времето, в което сме тъжни, унили, обезсърчени, объркани. При кого бягаме в такива моменти? Чия компания предпочитаме тогава?

Анна е пример за жена, която ежедневно стоеше в Божието присъствие. Тя отиде в храма с тъжно сърце – плачеше, духа ѝ беше наскърбен. „И тя, с огорчена душа, се молеше на ГОСПОДА и плачеше много“ (1 Царе 1:10).

Анна делеше мъжа си с друга жена – Фенина, която беше родила няколко деца. Анна оставаше безплодна, а Фенина я дразнеше с това ден и нощ. Библията казва, че тази жена „я дразнеше (Анна) много“ (стих 6), като правеше живота ѝ непоносим.

Анна беше много обичана от съпруга си. Но дори и той не можеше да я утеши, нито пък да намали мъката ѝ. Той ѝ каза: „Не съм ли аз по-добър за теб от десет сина?“ (стих 8). Но Анна трябва да си е мислила: „Ти не разбираш. Изпитвам нужда, която не можеш да удовлетвориш!“

Така че, Анна се изправи пред олтара плачейки, скърбейки и с дълбоко стенание в духа си. Тя каза на свещеника Илией: „...аз съм жена с наскърбен дух... излях душата си пред ГОСПОДА... от голямата си мъка и от скръбта си говорих досега.“ (стихове 15-16)

Анна не се страхуваше да отиде в Божието присъствие в скръбта си. Всъщност, точно тогава тя предпочиташе Неговата компания. Но много вярващи днес не биха отишли в Божието присъствие, защото са тъжни, унили, плачат, съсипани са, преминават през изпитания. Те казват: „Не искам да наскърбя Бог, идвайки при Него в това състояние. Ще почакам да стана щастлив и радостен, преди да вляза в присъствието Му.“

Свикнали сме да ходим при Господ заедно, да ръкопляскаме, да Го хвалим, да Му се покланяме радостно. Но от разказа за Анна става ясно, че трябва да ходим при Него, дори и в най-тъжните си мигове. И докато Анна беше в молитва, Той даде мир на сърцето ѝ: „...и жената отиде по пътя си и яде и лицето ѝ вече не беше скърбно“ (стих 18).

Този пасаж ми казва: „Не се крий от Господ. Не отивай при никой друг. Бягай право в присъствието Му и се изплачи пред Него! Кажи Му всичко, през което преминаваш. Нека Той поеме цялата ти тъга.”

Но всички ние се отдръпваме от Господ, когато сме тъжни. Наскоро преживях необяснима тъга. Нямаше причина за нея, просто беше един от тези тежки мигове, които не мога да разбера. Не отидох сутринта веднага да се моля, като си мислех: „Ще изчакам до довечера. Тогава ще се оправя и ще прекарам време с Господ.”

Но Светият Дух ме накара да отворя книгата на Неемия. Докато четях втора глава, видях нещо, което не бях забелязал дотогава. Тази глава съдържа окуражителна история за онези, които идват при Господа с тъжно сърце.

Неемия беше виночерпец на цар Артаксеркс. Той пробваше дали вината не са отровни, преди да бъдат сервирани на масата на царя. С течение на времето, Неемия стана доверен негов слуга.

Неемия беше получил съобщение от брат си Анания, че Ерусалим е в руини. Населението беше намалало, хората изпитваха ужасни трудности, а условията се влошаваха всеки ден. Това съкруши сърцето на Неемия. Той обичаше Юдея и Ерусалим, затова се натъжи. Библията казва: „И... аз взех виното и го дадох на царя. А никога не бях изглеждал посърнал пред него, и затова царят ми каза: Защо лицето ти е така посърнало, след като не си болен? Това не е друго освен сърдечна скръб. Тогава се уплаших твърде много” (Неемия 2:1-2).

Трябва да знаете, че на хората им е било забранено да отиват тъжни в присъствието на царя, особено ако не са работници в двореца. Неемия знаеше, че това може да му струва живота и беше много уплашен.

Но царят изпита състрадание, когато видя скръбта на Неемия. Библията ни казва, че той му даде отпуски. Даде му и писмо, с което да има достъп до царската съкровищница. След това Неемия получи от царя онова, което желаше сърцето му – разрешение да отиде в Ерусалим и да построи наново храма и стените на града!

Ето какво искам да кажа: щом Неемия беше в състояние с тъжно лице да влезе в присъствието на езически цар и да намери благоволение, състрадание и благословение повече, отколкото си беше представял, колко повече Цар Исус ще покаже състрадание към децата Си, когато сме тъжни, ще премахне бремето ни и ще удовлетвори нуждата ни? Езически цар ли ще покаже повече милост към унилия си слуга или милостивия ни Спасител и Цар?

Вероятно сега си мислиш, че обичаш Господ и се наслаждаваш в Него. Научил си се да идваш заради удоволствието от компанията Му. И в чудесното ти време на близост с Него, Той премахва цялото ти бреме и залива душата ти с мир, радост и уверение за любовта Си.

Но това ли е крайната цел? Да изпаднем в екстаз, да ни даде покой и мир? Не! Има още много неща по отношение на молитвата, която удовлетворява Бог.

Ако ще се молим по начин, който удовлетворява Господ, трябва да се научим да пробиваме в молитва!

„Да пробиеш в молитва“ е термин, въведен от ранната петдесатна църква. За някои хора това означава да стоиш на колене, докато се увериш, че си получил отговор от Бог. За други означава непрестанно да ходиш при Господ, докато не получиш отговора в ръката си (това беше наричано също „настойчивост в молитвата“).

Когато бях малък, аз чувах хората да свидетелстват на събранията: „Ще се хвана за роговете на олтара и няма да се пусна, докато Бог не ми отговори!“ Но аз не вярвам, че това е истинския смисъл на „пробива в молитва“.

Може да си насаме с Бог на планината на преображението, наслаждавайки се на присъствието МУ. Може да прекараш много часове, дори дни с Него, славословейки в сладко общение. Всичките ти нужди може да бъдат посрещнати. Същето ти може да е абсолютно доволно. Присъствието Му може да те изцери, издигне и даде сила.

Но какво става, когато си тръгнеш от свещеното място на интимна близост? Може да се изправиш на крака, само за да се върнеш в съкрушителната ситуация, която не се е променила. Може да видиш дявола да те чака там, готов да ти покаже същите проблеми и празнота. Питам те: каква полза от това да получиш славата на планината, ако тя няма да те изведе от битката?

Нека обясня какво аз мисля, че означава „пробив в молитва“: силата, властта и окуражението, които получаваш от Господ докато си насаме с Него да могат да ти помогнат в проблемите пред теб! Победата, която постигаш в тайната стаичка, трябва да ти донесе победа и на бойното поле.

Помислете за това: какво точно получавате от времето си в молитва, ако то няма да е нещо, което ще ви помогне да спечелите битката? Това „завършена“ молитва ли е било? Виждате ли, „пробив в молитва“ означава да чакаш да дойде отговора на молитвата ти, пълния отговор. Много християни виждат молитвите си само на половина отговорени, понеже не позволяват на онова, което са получили от Господ в молитвата да ги изведе от изпитанието им. Всъщност, много честни молитви са били пропилены, недоразвити, изгубени, понеже не са довели нещата „докрай“.

Колко от нас сме ходили при Господ, разтоварвали сме сърцето си пред Него, след което сме били изваждани от ямата, радостта ни е била възстановена, вярата ни – издигната? Първото, което Той ни казва, когато сме при Него е: „Не се страхувай, Аз съм с теб.“ Той успокоява духа ни, дава ни почивка и мир. И ние излизаме от присъствието Му и се чувстваме силни, готови да се бием в добрата битка.

Но какво става на следващия ден, когато дойдат изпитанията? Как реагираш, когато започнат да те затрупват обстоятелствата? Сриваш ли се не след дълго?

Много от нас се обезкуражават, когато обстоятелствата ни не се променят след дълги молитви. Вярваме на Бог за промяна, и Той много често я прави, но, когато не го прави, ние често отиваме от чудесното преживяване на планината направо в битката и претърпяваме тежка загуба!

Възлюбени, молитвата не е „завършена“, докато не те изведе от другата страна на изпитанието. Не сме „пробили“, докато не сме го „преживели“, което означава да преминем през изпитанията си чрез силата, която сме приели в Божието присъствие.

Истинското намерение на Бог е: онова, което ни дава в молитва, да ни е достатъчно за цялата битка. Той иска да ни даде нещо толкова мощно, което да ни изведе от всяка ситуация и да ни постави над битката!

Трябва да изповядам, че точно там най-вече се провалям. Аз познавам и се радвам на Божията близост, Той е моята наслада. Знам какво е да отида при Него с тегота, скръб, сълзи и да преживея невероятното Му докосване, което ме изпълва с мир и спокойствие. Но когато се изправя пред следващото изпитание или криза, целия ми мир и радост като че ли се изпаряват. Откривам, че все още не съм пробил!

Случвало ли ви се е някога това? Вероятно си ходил на църква и си бил благословен, излязъл си от светилището с чувство за сила и помазание. Но когато си отишъл в къщи, си се скарал с жена си. След това, в понеделник на работата всичко тръгва на зло. Къде са в този момент радостта, мира и покоя, които получи от Господ неотдавна? Не си пробил в молитва!

Някъде между славата и кризата ние губим всичко, което сме спечелили от интимните си взаимоотношения с Господ. Но как да запазим тези неща? Как да пробием в молитва, която да има триумфален край?

Молил съм се продължително време за това заради многото християни по цял свят, които изпитват силна болка. Служението ни получава между 30 000 и 40 000 писма на месец от читателите ни и никога не бях чувал за такава болка, за каквато чета там.

Много християни се задушават от толкова жестока самота, че едва издържат деня. Други страдат от всевъзможни материални и семейни проблеми. Пасторите са покосени от мъка заради всички хора в събранията им, които страдат.

Когато чета толкова скръб, аз трябваше да извикам към Бог: „Отче, не мога да напиша послание, което да им донесе още скръб. Моля те, Господи, какво да им кажа?“

Отговорът, който получих, е посланието, което ти пиша днес. Господ иска да получиш нещо от личното си време с Него, да имаш сила и власт, които да те изведат от всичките ти изпитания. Той иска напълно да пробиеш в молитвата!

„Но как? – питаш ти. – Как да задържа победата, която получавам в молитва? Как да я занеса от другата страна на битката?“

Има две неща, които трябва да направим, за да победим изпитанието си с молитва:

Първият начин да се научим да пробиваме в молитва е, като слушаме!

Повечето християни не слушат Бог. Те ходят при Него само, за да говорят! Но Библията казва, че всеки човек, който някога е бил използван от Бог, се беше научил да стои в присъствието Му, докато чуе от Него.

Библията ясно казва, че Господ иска да говори с всеки от нас: „И ушите ти ще слушат слово зад теб, което, когато се отклонявате надясно и когато се отклонявате наляво, ще казва: Този е пътят, ходете по него!” (Исая 30:21)

Чух за едно малко момиченце, което умираше от левкемия. На прага на смъртта, тя се борела с мисълта за това, че ще умре. Но една сутрин, когато майка ѝ влязла в стаята, тя била много развълнувана и щастлива. „Какво става с теб?” – попитала майката.

Момиченцето отговорило: „Един ангел дойде при мен и ми каза, че отивам на пътешествие. Бог дойде, хвана ме за ръка и ме разходи из красива градина. Той ми каза: „Утре ще дойдеш тук и ще бъдеш с Мен.”

Бог говори на това малко дете и отне цялата болка и страх от сърцето ѝ! Тя е била в абсолютен покой, когато на следващия ден си е отишла, за да бъде с Него.

Кажете ми, когато си в близки отношения с Исус, приемаш ли такова водителство от Него? Казва ли ти какво, кога и как да правиш? Някои християни не вярват, че Бог го прави. Но Исус казва: „Моите овце слушат гласа Ми... и те Ме следват” (Йоан 10:27).

Няма изход от изпитанието ти, освен да се усамотиш с Исус и да извикаш: „Господи, Ти си Единствения на тази земя, Който може да ми помогне. Само Ти знаеш изхода от това изпитание. Така че, ще стоя тук докато не ми кажеш какво да направя. Няма да ходя никъде, докато не говориш на сърцето ми!”

Това е видът „пробив в молитва”, който е угоден на Бог! Това означава да спреш всяка дейност, докато не чуеш гласа Му. Само тогава ще Го чуеш да говори ясно на сърцето ти: „Трябва да оправиш нещата с този човек...” Или: „Тук трябва да се възстановиш...” Или: „Просто бъди спокоен до следващата седмица. Не бързай. Стой в присъствието Ми и Ми вярвай...” Той ще ти даде ясно ръководство!

Имаме нужда от още нещо, за да видим молитвата ни да пробива задаващите се изпитания и за да бъде тя пълна:

Второто нещо, от което се нуждаем, за да пробием в молитва е, да прибавим към близостта си с Бог абсолютно доверие в Божието Слово!

Христос е живото Божие Слово. И когато се усамотиш с Него в молитва, Святия Дух винаги ще те води до откритото Божие Слово. Той ще изгради вярата ти, като те храни от Библията още докато си в тайната стаичка! На нас ни е заповядано:

„Облечете се в пълното Божие въоръжение, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола... Затова вземете пълното Божие въоръжение, за да можете да противостоите в злия ден... Вземете също... меча на Духа, който е Божието слово” (Ефесяни 6:11, 13, 17).

Често, когато получиш специфични инструкции от Господ, Святия Дух ще ти прошепне: „Сега обърни на...” – водейки те към пасаж в Библията. Божието Слово ще ти говори директно, казвайки ти как да излезеш от кризата!

В момента има много християни, четящи това послание, които трябва просто да чуят дума от Господ. Никой на тази земя не може да им помогне. За тях има само един начин да излязат от проблема – да стоят в присъствието на Христос, докато Той не им даде напътствие! Той трябва да им покаже изхода – какво да правят, кога и как да действат. Специфичното Му напътствие към тях няма да дойде нито минута по-рано или по-късно. Това ще се случи във времето на Святия Дух!

Скъпи светии, няма нужда да се притеснявате за изпитанието си. Бог е верен да ви отговори на всяка нужда и молба. Така че, докато се молите сега, просто кажете: „Господи, сега идвам не просто, за да посрещнеш нуждите ми, които ти видя много отдавна и исках да снабдиш. Не, аз идвам, за да посрещна и Твоята нужда!”

Ние сме създадени за общение с Него, дори и в най-трудните ни моменти. Питам те: обичаш ли да бъдеш с Него? Предпочиташ ли Го пред всички други? Сърцето ти вика ли: „Исусе, Ти си всичко за мен. Ти си най-голямото удоволствие за душата ми и аз обичам компанията Ти!”

Господи, дай ни сърце, което копнее за присъствието Ти. Помогни ни да победим изпитанията си с молитва... да слушаме внимателно Духа Ти във времето на тайното ни общение с Теб... и да вярваме напълно на откритото Ти Слово. По този начин може да сме сигурни, че молитвите ни са Ти угодни. Амин!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1996 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Prayer That Is Pleasing to the Lord](#) / [Молитва, която удовлетворява Господ](#)